

РЕШЕНИЕ

№ 1213

гр. София, 26.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11818** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.208–228 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

С решение от 31.03.2020г., постановено по н. а. х. дело № 21458/ 2017г. по описа на Софийски районен съд, НО, 14 състав е отменено Наказателно постановление /НП/ № F339799/ 21.11.2017г., издадено от заместник - директора на ТД на НАП С., с което на основание чл.74, ал.1 от Закона за счетоводството на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 200 лв. за нарушение на чл.38, ал.1, т.1 от ЗСч.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН решението е обжалвано от административно-наказващия орган. Наведеното касационно основание е за нарушение на закона - чл. 348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН. Според касатора, извършеното нарушение на чл.38, ал.1, т.1 от ЗСч е установено по безспорен начин и липсват основания за приложение на чл.28 ЗАНН. Искането до съда е за отмяна на решението и за потвърждаване на наказателното постановление в неговата цялост. Допълнителни съображения излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град касаторът не се

представлява.

Ответникът, [фирма], се представлява от адв. М., който оспорва жалбата. Претендира разноси за двете съдебни инстанции.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка по делото е, че на 19.07.2017г. в ЦУ на НАП с писмо вх. № 12-00-307/ 19.07.2017г. на Агенция по вписванията постъпила информация за дружествата, които не са подали своя годишен финансов отчет за 2016г. в Търговския регистър до 30.06.2017г. В този списък фигурирало и [фирма]. Във връзка с постъпилата информация на 08.09.2017г. в ТД на НАП – С. била извършена справка в ТР към АВ, от която е установено, че [фирма] не е изпълнило задължението си за публикуване на ГФО за 2016г. чрез подаване на заявление за вписването му и представяне за обявяването му в Търговския регистър в срок до 30.06.2017г. При така установеното спрямо [фирма] е съставен АУАН за извършено нарушение на чл.38, ал.1, т.1 от ЗСч, въз основа на който е издадено процесното НП.

Софийският районен съд от правна страна е приел, че по форма и съдържание АУАН и НП отговарят на изискванията на чл.42, респ. чл.57 ЗАНН и са издадени от надлежни органи в кръга на техните правомощия. За да отмени НП въззивният съд е изложил съображения за приложимост на чл.28 ЗАНН.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 38, ал.1, т. 1 от ЗСч, предприятията, които са търговци по смисъла на Търговския закон, публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 юни на следващата година.

Макар да е доказано извършването на нарушението по чл.38, ал.1, т.1 ЗСч, в случая са налице предпоставките за приложение на чл.28 ЗАНН.

Съгласно ТР № 1/ 2007г. на ОСНК на ВКС преценката на административнонаказващия орган за маловажност на случая по смисъла на чл.28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. За органа

съществува императивното задължение винаги преди да издаде наказателно постановление да извърши преценка по чл.28 от ЗАНН и ако са налице условията за това – да го приложи, а за съда, осъществяващ контрол за законосъобразност на издаденото вече наказателно постановление – задължението да извърши преценка и на това основание като част от цялостната проверка за законосъобразност, като при констатиране на маловажно нарушение следва да отмени постановлението дори само на това основание.

За да се прецени степента на обществена опасност на нарушението е необходимо да се обсъдят всички обстоятелства, свързани с обективното отрицателно въздействие, което деянието е оказало или може да окаже спрямо обекта на посегателство. В разглеждания случай процесното нарушение е първо за [фирма]. Дружеството не е санкционирано за каквито и да е други нарушения на ЗСч, от същия или друг вид. Липсват вредни последици от нарушението по чл.38, ал.1, т.1 ЗСч, в т.ч. за други данъчни субекти. През съответния годишен данъчен период [фирма] е преустановило извършваната дейност. При положение, че от процесното нарушение по чл.38, ал.1, т.1 ЗСч не са настъпили вредни последици, от една страна, а от друга страна, са налице посочените смекчаващи обстоятелства, то отговаря на критериите за маловажност по чл.93, т.9 НК вр. чл.11 ЗАНН и има по-ниска степен обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, което обоснова извод за приложение на чл.28 от ЗАНН.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на разноски по делото е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 300 лева адвокатско възнаграждение, съобразено с представения договор за правна защита и съдействие.

Съобразно гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 31.03.2020 г., постановено по н. а. х. дело № 21458/2017 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 14 състав.

ОСЪЖДА ТД на НАП С., да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] разноски по делото в размер

на 300 (триста) лева за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1

2.